

ŽELIM SI NOVO MAJICO

Mojca in Larisa gresta po nakupih. Larisa si v izlozbi ogleduje novo majico.

LARISA: O, poglej, Mojca, kakšna dobra majica.

MOJCA: O, res je – ampak – ali jih nimava doma že polno omaro?

LARISA: Oh, tiste so iz prejšnje sezone. Zdaj hočem nove, bolj moderne, tiste bom zavrgla.

MOJCA: No ja, če ti tako želiš.

LARISA: Ravno zadnjič sem gledala na Instagramu modele, influencerje pa to. Nobena ne nosi več oblek iz prejšnje sezone. Nočem, da se mi posmehujejo. Pa tale majica je še noro poceni.

MOJCA: Potem pa jo le kupi.

LARISA: Ti je ne boš?

MOJCA: Ne, imam jih dovolj.

Denar lahko zapravim za kaj pametnejšega; za tisto, kar res potrebujem.

Larisa kupi majico. Naslednji dan jo obleče in vsi so navdušeni. V šoli pa ravno takrat poslušajo predavanje o tem, koliko vode porabimo za nastanek ene samcate majice in koliko ljudi je garalo za male denarce, in sicer samo zato, ker hočejo ljudje samo menjavati svojo garderobo in biti oblečeni po zadnji modi.

PREDAVATELJ: (kaže na tablo) Za izdelavo majice porabimo kar 2.700 l vode. Pomislite!

Razred se spogleda, Larisa upre pogled v tla in razmišlja.

LARISA: (mrmra) Toliko vode pa napoji ogromno živali, rastlin in drugih žejnih ust.

Majico vrne v trgovino.

Naslednji dan si Mojca in Larisa ponovno ogledujeta izložbe.

MOJCA: Poglej, Larisa! Spet nova majica, ta je še lepša.

LARISA: O, res je. Vendar je ne potrebujem.

Spogledata se in druga drugi nasmehneta.